

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างรูปแบบการฝึกอบรมนักศึกษาให้เป็นผู้สัมภาษณ์ในครั้งนี้ นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การฝึกอบรม จำแนกได้เป็น 3 หัวข้อคือ

1. รูปแบบการฝึกอบรม
2. คู่มือการฝึกอบรมการสัมภาษณ์
3. ผลที่ได้จากการสังเกตในขณะฝึกอบรมและขณะสัมภาษณ์
4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ จำแนกได้เป็น 2 หัวข้อคือ

1. เปรียบเทียบผลการสัมภาษณ์ระหว่างผู้สัมภาษณ์กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม และกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่อง
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 1 การฝึกอบรม จำแนกได้เป็น 3 หัวข้อคือ

1. รูปแบบการฝึกอบรม มี 2 รูปแบบดังนี้

1.1 รูปแบบฝึกอบรมเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม ใช้เวลาฝึกอบรม 7 ชั่วโมง (3 วัน) มี 12 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นที่ 1 อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ขั้นที่ 2 อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
- ขั้นที่ 3 อธิบายขั้นตอนการสัมภาษณ์
- ขั้นที่ 4 อธิบายการสัมภาษณ์แบบตะล่อมกล่อมเกล่า
- ขั้นที่ 5 อธิบายวิธีจดบันทึกการสัมภาษณ์
- ขั้นที่ 6 บรรยายเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ขั้นที่ 7 อธิบายความหมายของแนวคำถามและการใช้คู่มือผู้สัมภาษณ์

ขั้นที่ 8 อธิบายถึงคุณลักษณะที่ดีของผู้สัมภาษณ์และเทคนิคในการสัมภาษณ์

ขั้นที่ 9 สาทิตและฝึกทดลองสัมภาษณ์ โดยการจับคู่และเปลี่ยนกันเป็นผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์

ขั้นที่ 10 อธิบายให้ทราบถึงวิธีการประมวลข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และฝึกปฏิบัติประมวลข้อมูล

ขั้นที่ 11 การสัมภาษณ์ภาคสนาม (ดูผลในตอนที่ 1 ข้อ 3 หน้า 71-72 และตอน 2 ข้อ 1 หน้า 75-76 และข้อ 2 หน้า 77-78)

ขั้นที่ 12 สนทนากลุ่ม (ดูผลในตอนที่ 1 ข้อ 4 หน้า 72-74)

1.2 รูปแบบการฝึกอบรมแบบต่อเนื่อง ใช้เวลา 7 ชั่วโมง (1 วัน) โดยมีขั้นตอนทั้งหมด 14 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 11 มีวิธีการเหมือนกับรูปแบบการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม ส่วนขั้นที่ 12 ถึงที่ 14 มีดังนี้

ขั้นที่ 12 สนทนากลุ่มครั้งที่ 1 (ดูผลในตอนที่ 1 ข้อ 4 หน้า 72-73)

ขั้นที่ 13 การพิจารณาข้อมูลร่วมกัน การพิจารณาข้อมูลร่วมกันในแต่ละประเด็นระหว่างผู้วิจัยและผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมรูปแบบการฝึกอบรมแบบต่อเนื่องเพื่อการสัมภาษณ์เพิ่มเติมในส่วนที่ตกหล่น พบว่า มี 4 ประเด็นได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมครั้งแรก ประเด็นเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ ประเด็นเกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงดู และประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมให้มีพฤติกรรมทางเพศ ที่ผู้สัมภาษณ์กลุ่มนี้ทุกคนต้องกลับไปสัมภาษณ์เพิ่มหลังจากการพิจารณาข้อมูลร่วมกัน ในขณะที่อีก 3 ประเด็นที่ผู้สัมภาษณ์ 4 คนต้องกลับไปสัมภาษณ์เพิ่มเติม ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนพฤติกรรมหลังจบการศึกษา ความคาดหวังต่อการยอมรับทางสังคม และความรู้สึกในการแสดงพฤติกรรมครั้งแรก ส่วนประเด็นเกี่ยวกับผู้เลี้ยงดูผู้ให้สัมภาษณ์ มีผู้สัมภาษณ์เพียง 1 คนต้องไปสัมภาษณ์เพิ่ม สำหรับประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการยอมรับทางสังคม มีผู้สัมภาษณ์ 2 คนที่ต้องไปสัมภาษณ์เพิ่ม อย่างไรก็ตามมีประเด็นเกี่ยวกับโอกาสในการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศเพียงประเด็นเดียว ที่ผู้สัมภาษณ์กลุ่มนี้ทุกคนไม่ต้องกลับไปสัมภาษณ์เพิ่มเติม

ชั้นที่ 14 สनทนากลุ่มครั้งที่ 2 (ดูผลในตอนที่ 1 ข้อ 4 หน้า 73-74)

2. คู่มือการฝึกอบรมการสัมภาษณ์

คู่มือการฝึกอบรมนี้ประกอบด้วย 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ เนื้อหาของการฝึกอบรม และวิธีการในการฝึกอบรม ส่วนที่เป็นเนื้อหา (ดูภาคผนวก ก.) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ ขั้นตอนการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบตะล่อม กล่อมเกล่า วิธีจับบันทึกการสัมภาษณ์ พฤติกรรมทางเพศ ความหมายของแนวคำถามและการใช้คู่มือผู้สัมภาษณ์ คุณลักษณะที่ดีของผู้สัมภาษณ์ เทคนิคการสัมภาษณ์ การประมวลข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาที่พบจากการสัมภาษณ์ภาคสนาม สำหรับในส่วนของวิธีการฝึกอบรมประกอบด้วย การสาธิต การฝึกทดลองสัมภาษณ์ การฝึกประมวลข้อมูล การสนทนากลุ่ม การพิจารณาข้อมูลร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและผู้สัมภาษณ์

3. ผลที่ได้จากการสังเกตในขณะฝึกอบรมและขณะสัมภาษณ์

ผลที่ได้จากการสังเกตการณ์ในที่นี้ แบ่งออกเป็นผลจากการสังเกตผู้สัมภาษณ์ในขณะเข้ารับการฝึกอบรม และผลการสังเกตผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ในขณะทำการสัมภาษณ์ กล่าวได้ดังนี้

3.1 ผลการสังเกตในขณะฝึกอบรม

ผู้สัมภาษณ์ทุกคนมาตรงต่อเวลาที่นัดหมายเพื่อเข้ารับการฝึกอบรม และอยู่อบรมตลอดรายการ มีความตั้งใจฟังในขณะที่มีการบรรยายและในการทดลองปฏิบัติเป็นอย่างดี โดยส่วนใหญ่ได้ถามข้อสงสัยต่างๆ ส่วนในขั้นการฝึกสัมภาษณ์ เนื่องจากผู้สัมภาษณ์ทุกคนในแต่ละรูปแบบ รู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน จึงพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน มีเพียงผู้สัมภาษณ์ที่จับคู่กับผู้วิจัยเท่านั้นที่ค่อนข้างเกร็งและประหม่า

3.2 ผลการสังเกตในขณะสัมภาษณ์

การสังเกตในขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยสังเกตใน 3 ประเด็น คือ บรรยากาศในการสัมภาษณ์ กิริยาท่าทาง และความต่อเนื่องในการสัมภาษณ์

บรรยากาศในการสัมภาษณ์ บรรยากาศในการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นกันเองมาก มีความสนุกสนาน บางส่วนมีความเป็นกันเองพอสมควร มีท่าทางสบายๆ บางส่วนตอนเริ่มการสัมภาษณ์ค่อนข้างเกร็งแต่เวลาผ่านไปก็เป็นกันเองมากขึ้น และบางส่วนค่อนข้างเกร็งตั้งแต่เริ่มสัมภาษณ์จนสิ้นสุดการสัมภาษณ์

กิริยาท่าทาง ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยิ้มแย้มแจ่มใส หัวเราะเฮฮา มีการแสดงท่าทางประกอบ บางคนมีท่าทางสบายๆ ยิ้มแย้มแต่ไม่แสดงท่าทางอะไรมากนัก บางคนไม่ค่อยพูดและมีท่าทางเงินอาย บางคนตอนเริ่มการสัมภาษณ์ค่อนข้างเกร็งแต่เวลาผ่านไปก็ยิ้มแย้มแจ่มใสขึ้น และบางคนไม่ค่อยพูด

สำหรับผู้สัมภาษณ์นั้น เมื่อเริ่มสัมภาษณ์คนแรกๆ ค่อนข้างเกร็ง การสัมภาษณ์คนต่อๆ มาเริ่มเป็นกันเองมากขึ้น พูดคุยสนุกสนานหัวเราะเฮฮามากขึ้น

ความต่อเนื่องในการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่สามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่องไม่ถูกขัดจังหวะ มีผู้สัมภาษณ์บางคนที่มีสัมภาษณ์ที่โรงอาหาร และภาควิชา ที่มีคนรู้จักผู้สัมภาษณ์หรือรู้จักผู้ให้สัมภาษณ์มาทักทายพูดคุยบ้าง ซึ่งผู้สัมภาษณ์ก็ได้ชี้แจงให้บุคคลนั้นทราบว่ากำลังทำการสัมภาษณ์อยู่ และขอร้องให้บุคคลนั้นออกไปก่อน แล้วจึงสัมภาษณ์ต่อไป

จากการสังเกตผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ในขณะฝึกอบรมและขณะสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ในขณะฝึกอบรมผู้สัมภาษณ์มาตรงตามเวลาที่นัดหมาย และตั้งใจฟังในขณะรับการฝึกอบรม สำหรับในขณะสัมภาษณ์นั้น มีบรรยากาศของการสัมภาษณ์เป็นกันเองมาก ทั้งผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์พูดคุยสนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใส และการสัมภาษณ์เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สัมภาษณ์ สรุปจากการสนทนากลุ่มได้ดังนี้ ปัญหาที่พบและการแก้ไข สรุปได้ดังนี้

1. ก่อนการสัมภาษณ์ การขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหา เนื่องจากรู้จักกันมาก่อนหรือใช้วิธีให้คนที่รู้จักนัดหมายให้ก่อน แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนไม่ค่อยอยากให้สัมภาษณ์และไม่ค่อยยอมให้บันทึกเสียง เนื่องจากบางคนเกรงว่าผู้ปกครองจะทราบว่าตนเองมีพฤติกรรมอย่างไร บางคนกลัวว่าถ้าข้อมูลถูกเปิดเผยต่อสาธารณชนแล้วจะมีผลต่อตัวเขาเอง

ผู้สัมภาษณ์ได้แก้ไขโดยอธิบายให้ทราบว่าจะมาสัมภาษณ์เพื่อเอาข้อมูลไปทำอะไร และข้อมูลที่ได้อาจจะเก็บเป็นความลับ เอาจดหมายแนะนำตัวผู้สัมภาษณ์ให้ผู้ให้สัมภาษณ์อ่าน และถามผู้ให้สัมภาษณ์ว่าจะช่วยให้ข้อมูลได้หรือไม่ ถ้าผู้ให้สัมภาษณ์เต็มใจให้ความร่วมมือก็จะทำการสัมภาษณ์หรือนัดหมายเพื่อสัมภาษณ์ต่อไป สำหรับการบันทึกเทปนั้นผู้สัมภาษณ์

ได้อธิบายให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทราบว่าเกรงจะจดไม่ทันทำให้ข้อมูลสำคัญตกหล่น ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ก็เข้าใจ

2. ขณะสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนเกร็ง ไม่อยากตอบ บางคนพูดน้อย บางครั้งมีคนรู้จักผู้สัมภาษณ์หรือผู้ให้สัมภาษณ์เข้ามาเป็นบุคคลที่ 3 เนื่องจากสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นโรงอาหารคณะ หรือที่ภาควิชาที่ผู้ให้สัมภาษณ์เรียนอยู่ ผู้สัมภาษณ์บางคนตอบไม่ตรงคำถาม ตอบไม่ชัดเจน

ผู้สัมภาษณ์แก้ไขโดยพยายามสร้างความคุ้นเคยในรายที่ผู้ให้สัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์ไม่คุ้นเคยกันมาก่อน ในลักษณะของการพูดคุย ทำให้เป็นกันเอง พูดสอดแทรกในเรื่องตลกบ้าง ทำให้คลายเครียดได้มาก สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์ที่พูดน้อยหรือตอบไม่ชัดเจนก็จะใช้วิธีการตะล่อมกล่อมเกลามาให้มากกว่าที่ใช่กับผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่น และในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบไม่ตรงคำถามผู้สัมภาษณ์ ก็แก้ไขโดยการถามย้อนไปย้อนมาจนกว่าจะได้คำตอบที่ตรงตามที่ต้องการ สำหรับสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์แก้ไขโดยการสัมภาษณ์ในที่ที่สงบและคนไม่พลุกพล่าน

สรุปได้ว่าในการสัมภาษณ์ภาคสนามนั้น ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ก่อนการสัมภาษณ์คือ ไม่อยากให้ผู้สัมภาษณ์และไม่ยอมให้บันทึกเสียง ผู้สัมภาษณ์ได้แก้ไขโดยอธิบายให้ทราบถึงการนำข้อมูลไปใช้และความจำเป็นต้องบันทึกเสียง สำหรับปัญหาที่พบในขณะสัมภาษณ์นั้น ได้แก่ ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนพูดน้อย ตอบไม่ตรงคำถามหรือไม่ชัดเจนและมีอาการเกร็ง ผู้สัมภาษณ์ได้แก้ไขโดยชวนผู้ให้สัมภาษณ์คุยให้เป็นกันเอง และใช้วิธีถามย้อนไปย้อนมาจนได้ข้อมูลตามต้องการ

ข้อเสนอแนะในการฝึกอบรม สรุปได้ดังนี้

1. เนื้อหาในการฝึกอบรม ผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม มีความเห็นว่าเนื้อหาในการฝึกอบรมมีรายละเอียดดี มีเอกสารประกอบมาก และได้นำไปใช้ในการสัมภาษณ์ เช่น บอกวิธีโน้มน้าวใจผู้ให้สัมภาษณ์ การปล่อยให้ผู้ให้สัมภาษณ์พูดไปเรื่อยๆ ก่อนแล้วค่อยกลับมาถามในประเด็นที่ต้องการ การสังเกตอาการปฏิกิริยาของผู้ให้สัมภาษณ์ถ้าเห็นว่าสีหน้าผู้ให้สัมภาษณ์เปลี่ยนไป บางคนอาจจะสะเทือนใจ อยากรบาย เป็นต้น

ผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่อง มีความเห็นว่าการฝึกอบรมเป็นเหมือนการช่วยแนะนำในด้านต่างๆ ทำให้ได้เตรียมความพร้อมก่อนการสัมภาษณ์ ทำให้

ได้ทราบว่าเมื่อผู้ให้สัมภาษณ์พูดอะไรออกมา สามารถถามต่อไปได้ ถ้าไม่ได้รับการฝึกอบรมก่อนอาจไม่ทราบว่าต้องถามอะไรต่อ ในด้านเนื้อหา นั้น มีรายละเอียดดีและมีเอกสารประกอบมากและมีตัวอย่างให้ดู สามารถนำไปศึกษาทบทวนและคิดตามได้ แต่ในบางเรื่องน่าจะมีรายละเอียดมากกว่านี้ เช่น เรื่องของการเก็บข้อมูลเป็นความลับเพราะผู้ให้สัมภาษณ์บางคนกลัวว่าข้อมูลจะถูกเปิดเผย เนื่องจากมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไป และการสัมภาษณ์จะมีผลกระทบต่อตัวเอง

2. เวลาในการฝึกอบรม ผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม เห็นว่า เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมเหมาะสมดีแล้ว ในขณะที่ผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่อง เห็นว่าค่อนข้างใช้เวลาน้อย แต่มีข้อดีคือผู้สัมภาษณ์จะรู้สึกเป็นกันเอง ไม่เครียด ไม่เกร็ง ไม่เหมือนกับมานั่งฟังคำสั่งให้ทำนั่นทำนี่แล้วถามว่าเข้าใจมั้ย อยากถามตรงไหน ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะรู้สึกต่อต้าน

3. วิธีการในการฝึกอบรม ในขั้นตอนการฝึกสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม เห็นว่า ในขั้นการฝึกทดลองสัมภาษณ์นั้นน่าจะจัดให้มีการทดลองสัมภาษณ์คนอื่นเหมือนการไปสัมภาษณ์จริง ไม่ใช่สัมภาษณ์กลุ่มผู้สัมภาษณ์ด้วยกัน ส่วนผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่อง เห็นว่า วิธีการฝึกอบรมแบบต่อเนื่องดีตรงที่มีการพิจารณาข้อมูลร่วมกัน และมีการให้คำแนะนำว่าควรถามเพิ่มเติมในจุดไหน ซึ่งเมื่อไปสัมภาษณ์คนต่อไปจะได้พัฒนาให้ดีขึ้น สำหรับการให้ทดลองสัมภาษณ์โดยการเปลี่ยนกันสัมภาษณ์ในกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกันนั้น ข้อมูลที่ได้จะไม่เหมือนข้อมูลที่แท้จริงเนื่องจากเป็นเรื่องที่สมมติขึ้น เมื่อไปเจอสถานการณ์จริงในการสัมภาษณ์คนแรกๆ ทำให้สับสน

4. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ ผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม เห็นว่า วิธีการที่ได้รับการฝึกอบรมบางส่วนมีความรู้เดิมอยู่ คือมีการพูดคุยในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว เช่นอยากรู้อะไรก็ต้องถาม และมารู้เพิ่มเติมจากการฝึกอบรม เช่นการใช้วิธีตะล่อมกล่อมเกลาเมื่อผู้ให้สัมภาษณ์ตอบไม่ชัดเจน ไม่อยากตอบหรือผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ค่อยพูด สำหรับการเลือกสถานที่ในการสัมภาษณ์ก็ได้นำไปใช้ เพราะผู้สัมภาษณ์บางคนคิดว่าสัมภาษณ์ที่ไหนก็ได้ไม่มีปัญหา ไม่มีผลต่อการสัมภาษณ์ ช่วงแรกๆ ก็สัมภาษณ์ที่ร้านอาหาร และที่ภาคีฯบ้าง แต่ก็พบกับปัญหาเสียงดัง ถูกขัดจังหวะ การสัมภาษณ์รายต่อไปก็เปลี่ยนไปหาสถานที่ที่สงบและเงียบ ในส่วนของการเข้าหากลุ่ม

ตัวอย่าง สำหรับคนที่รู้จักคุ้นเคยกันมาก่อนก็ไม่ได้นำไปใช้มากนัก ส่วนคนที่ไม่รู้จักก็ใช้จดหมายแนะนำตัวเหมือนที่ได้รับการแนะนำจากการฝึกอบรม การยิ้มแย้มแจ่มใส และใช้วิธีคุยเรื่องอื่นก่อนให้สนุกสนานทำให้ไม่เครียด และผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่องเห็นว่า การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ส่วนใหญ่จะเป็นวิธีการตะล่อมกล่อมเกลา โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ค่อยพูด และการใช้เทคนิคให้ผู้ให้สัมภาษณ์พูดไปเรื่อยๆ แล้วค่อยกลับมาถามคำถามที่ต้องการต่อไป

สรุปได้ว่าผู้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มได้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกอบรมในเรื่องของเนื้อหาในการฝึกอบรม เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม วิธีการในการฝึกอบรม และการนำความรู้ไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ จำแนกเป็น 2 หัวข้อดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการสัมภาษณ์ระหว่างผู้สัมภาษณ์กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม และกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่อง

การเปรียบเทียบผลการสัมภาษณ์ระหว่างผู้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มในประเด็นที่สัมภาษณ์ทั้ง 10 ประเด็น และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติแมน-วิทนี ยู ได้แสดงผลให้เห็นดังตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 เปรียบเทียบผลการสัมภาษณ์ระหว่างผู้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่ม

ประเด็นการสัมภาษณ์	ค่า P ระหว่างผู้ สัมภาษณ์ทั้งสองกลุ่ม
1. ผู้เลี้ยงดูผู้ให้สัมภาษณ์	.421
2. ประวัติส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์	.048*
3. การแสดงพฤติกรรมครั้งแรกของผู้ให้สัมภาษณ์	.016*
4. ความคิดเห็นต่อการยอมรับของสังคมของผู้ให้สัมภาษณ์	.022*
5. วิธีการเลี้ยงดูผู้ให้สัมภาษณ์	.004**
6. ความรู้สึกในการแสดงพฤติกรรมครั้งแรกของผู้ให้สัมภาษณ์	.004**
7. โอกาสในการแสดงออกพฤติกรรมของผู้ให้สัมภาษณ์	.004**
8. ปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมให้มีพฤติกรรมทางเพศของผู้ให้สัมภาษณ์	.004**
9. การเปลี่ยนพฤติกรรมหลังจบการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	.004**
10. ความคาดหวังต่อการยอมรับทางสังคมของผู้ให้สัมภาษณ์	.004**
รวมผลการสัมภาษณ์ทุกประเด็น	.004**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 สรุปได้ว่าผลการสัมภาษณ์ระหว่างกลุ่มผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมต่อเนื่อง กับกลุ่มผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม ในประเด็น 10 ประเด็น (ดูรายละเอียดที่ภาคผนวก ข. ตาราง 3-13) ในประเด็นที่เกี่ยวกับผู้เลี้ยงดูผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่พบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ .05 แต่ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ การแสดงพฤติกรรมทางเพศครั้งแรกของผู้ให้สัมภาษณ์ และความคิดเห็นต่อการยอมรับทางสังคมต่อผู้มีพฤติกรรมทางเพศ นอกจากนั้นที่เหลืออีก 6 ประเด็นและโดยรวมทั้ง 10 ประเด็น พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และผลการสัมภาษณ์ของผู้สัมภาษณ์กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมต่อเนื่องได้รายละเอียดมากกว่ากลุ่มผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ให้สัมภาษณ์ สรุปจากแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่าได้ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่า บรรยากาศในขณะที่สัมภาษณ์เป็นกันเองในระดับมากที่สุด (ดูรายละเอียดที่ภาคผนวก ณ. ตาราง 14-15) และตนเองเต็มใจในระดับมากจนถึงเต็มใจระดับมากที่สุดที่จะให้ผู้สัมภาษณ์คนที่เคยมาสัมภาษณ์ตนกลับมาสัมภาษณ์อีกในเรื่องอื่นๆ และผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่องยังเห็นว่า ผู้สัมภาษณ์มีกิริยาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส ตลอดจนสัมภาษณ์ได้ละเอียดในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม เห็นว่าผู้สัมภาษณ์มีกิริยาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส และสัมภาษณ์ได้ละเอียดในระดับมาก

ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า ผู้สัมภาษณ์ถามคำถามได้อย่างต่อเนื่อง ชัดเจน คล่องแคล่ว มีท่าทีที่เป็นมิตร เป็นกันเอง และตนเองมีความรู้สึกสนุกกับการให้สัมภาษณ์ในระดับมาก สำหรับสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์นั้นเห็นว่ามีความสะดวกในระดับมากเช่นกัน

สำหรับความคิดเห็นในระดับปานกลางของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่ เรื่องของเวลาที่ผู้สัมภาษณ์ใช้ในการคิดคำตอบ การใช้เวลานานในการสัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม เห็นว่า คำถามยากในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่องมีความรู้สึกว่าคำถามยากอยู่ในระดับน้อย

นอกจากนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่า ตนเองรู้สึกอึดอัด สับสนในการตอบคำถามในระดับน้อย สำหรับความเครียดในขณะที่สัมภาษณ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบเสร็จสิ้นก่อนออกงานสนาม เห็นว่า ตนมีความเครียดในระดับน้อย ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแบบต่อเนื่องมีความเครียดขณะให้สัมภาษณ์ในระดับน้อยที่สุด

สรุปรวมได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า บรรยากาศในขณะที่สัมภาษณ์เป็นกันเองในระดับมากที่สุด อีกทั้งเต็มใจในระดับมากที่สุดที่จะให้ผู้สัมภาษณ์คนที่เคยมาสัมภาษณ์ตนกลับมาสัมภาษณ์อีกในเรื่องอื่นๆ ส่วนการถามคำถามได้อย่างต่อเนื่อง ชัดเจน คล่องแคล่ว อีกทั้งการมีท่าทีที่เป็นมิตร เป็นกันเอง ผู้ให้สัมภาษณ์รู้สึกสนุกกับการให้สัมภาษณ์ในระดับมาก และในทำนองเดียวกันสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์มีความสะดวกอยู่ใน

ระดับมากเช่นกัน สำหรับความคิดเห็นในระดับปานกลางนั้น ได้แก่ เรื่องของเวลาให้ผู้
สัมภาษณ์ให้ตนคิดคำตอบ และเวลานานในการสัมภาษณ์ ตลอดจนมีความรู้สึกอึดอัด และ
สับสนในการให้สัมภาษณ์ในระดับน้อย